

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Den farende Svend

Citation: Drachmann, Holger: "Den farende Svend", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54377/facsimile.pdf> (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Nuvel, lad Vintren rase ud,
 Saa vil vi Stormen glemme,
 Saa sender Søndenvinden Bud,
 Og Posten er en vinget Gud,
 Som spørger, om nogen er hjemme? —
 Javist, i tusinde Blomsters Navn!
 Her er en sikker og rolig Havn,
 Om nogen vil dér sig gemme.
 Jeg gjorde jo — tyst! — under mangt et Savn
 Mig værdig til — Kys! — til en trofast Favn,
 Som aaben staar
 Ved Vinter og Vaar;
 Alt andet vil Sangeren glemme.

FØRSTE AFDELING

Frejdig flyver den unge Fugl;
 hvorfor stakke dens Fjedre?
 Tidnok bliver den gammel; —
 blev Sangene derfor bedre?

Ungdom er vel ej altid nok,
 man gaa i Vidommens Lære;
 der var dog den Vidom, som gav sit Liv
 for Yngling én Time at være.

Men ingen Sanger, om nok saa ung,
 som kunde lidt mer end rime,
 gav for den graasprængte Tindung
 en eneste tankeløst Time.

Den færende Svend.

Baretten i Haand
 Og Farvel til den sidste,
 Min Luth over Skuldren,
 Min Kaarde ved Lænd,
 Mit Hjerter paa Læben,
 Min Sang til al Verden,
 Saa gaar gennem Verden
 Den færende Svend.

I Herrer, som byder
 Bag Mure og Grave,
 I Fruer, som pryder
 Den fløjsnykte Gaard:

Min Sang ved jer Side
 Fik Sangerens Kaar;
 Først ret paa det vide
 Han selv den forstaar.

Den suger fra Skoven,
 Hvor Vilddyret bygger,
 Sin Aande, sin frejdige
 Friluftsmusik,
 Fra Luften, fra Voven
 Den stjæler de Smykker,
 Som Solen forglemte,
 Hver Kvæld den nedgik.